

Geschillenkamer

Beslissing 60/2022 van 20 april 2022

Dossiernr. : DOS-2021-01427

Betreft: klacht met betrekking tot de inhouding van de syndicale bijdrage op het loon of het pensioen

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, alleen zetelend;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit* , hierna WOG;);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*(, hierna WVG;);

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

de klager: de heer X, (hierna "de klager")

de verweerder: Y (hierna "de verweerder")

I. Feiten en procedure

1. De klacht betreft het feit dat Y, de personeelsafdeling van V, gegevens over het vakbondslidmaatschap van gepensioneerden verwerkt om hun socialezekerheidsbijdragen in te houden.
2. Op 9 augustus 2021 diende de klager klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.
3. Op 23 juni 2021 verklaarde de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit de klacht ontvankelijk op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG, en zond deze door naar de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 62, § 1 van de WOG.
4. Op 16 juli 2021 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° van de WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst.
 1. Op 2 februari 2022 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (art. 91, §1 en § 2 WOG).
 5. Zij stelt vast dat Y en (Z) de artikelen 4.11), 9.2. a), en 7. 3. van de AVG niet hebben nageleefd.
 6. Overeenkomstig artikel 95, §2, 3°, kunnen de partijen een kopie van het dossier vragen. In antwoord zullen zij de stukken van het dossier elektronisch toegestuurd krijgen via het adres litigationchamber@apd-gba.be.

II. Motivering

7. Klager is een gepensioneerde van Y, de personeelsdienst van V. Hij was lid bij de vakbond Z (...) tot februari 2020. Hij klaagt dat Y gegevens over het vakbondslidmaatschap van gepensioneerden verwerkt om hun vakbondsbijdragen in te houden. Hij voegt een fiscaal attest van Y bij waaruit blijkt dat de vakbondsbijdragen voor vakbond Z zijn afgetrokken, hetgeen volgens hem aantoont dat zijn vroegere werkgever op de hoogte is van zijn lidmaatschap van een vakbond.
8. De klager, die nu gepensionerd is, heeft een geschil tegen zijn vroegere werkgever. Hij betoogt dat zijn kennis van zijn vakbondsstatus hem in dit geschil benadeelt.
9. Het mechanisme van de inhouding op het loon is reeds het voorwerp geweest van een beslissing van de Geschillenkamer¹, die ook door verweerder in zijn briefwisseling met de Inspectiedienst is overgenomen, hetgeen rechtvaardigt dat het hier wordt behandeld.

¹Beslissing 72/2020 van 9 november 2020 <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-72-2020.pdf>

10. Uit het dossier blijkt dat verweerder thans zijn mechanisme voor de inhouding van vakbondsbijdragen op de lonen en pensioenen herziet als gevolg van deze beslissing (72/2020), teneinde de naleving van de AVG te verzekeren.
11. Op basis van het onderzoek van de Inspectiedienst, de gelijkens van deze zaak met die van beslissing 72/2020 en het feit dat verweerder momenteel bezig is wijzigingen aan te brengen aan het mechanisme van de inhouding op het loon, besluit de Geschillenkamer dat zij op het eerste gezicht over voldoende elementen beschikt om in deze zaak een beslissing te nemen op grond van artikel 95, § 1, WOG.
12. Aldus is de Geschillenkamer van oordeel dat de onderhavige zaak verder gaat dan de enkele kwestie van de grieven van de klager en dat zij op basis van het onderzoeksverslag en artikel 92.3° van de WOG terecht is aangezocht om de rechtmatigheid te onderzoeken van het gehele mechanisme van inhouding van vakbondsbijdragen op de lonen, in verhouding tot de AVG. De Geschillenkamer zal dus het stelsel in zijn geheel onderzoeken en niet alleen de toepasbaarheid ervan op de situatie van de klager.
13. Hoewel de Inspectiedienst een inbreuk vaststelt met betrekking tot Y en Z, neemt de Geschillenkamer deze beslissing alleen met betrekking tot Y. Het is immers de verwerking van vakbondsgegevens door deze entiteit die hier aan de orde is, aangezien het gaat om een werkgever die gegevens over het vakbondslidmaatschap van zijn werknemers of gepensioneerden verwerkt. Bovendien is dit mechanisme vastgesteld in het personeelsreglement (zie punt 37).
14. De Geschillenkamer wenst de verweerder ook in een vroeg stadium aanwijzingen te kunnen geven voor de hervorming van het stelsel die hij momenteel aan het ontwikkelen is. In dit verband zijn voor de Geschillenkamer twee kwesties van principieel belang: inachtneming van het legaliteitsbeginsel en het beginsel van doelbinding.

Het legaliteitsbeginsel

15. Om te beginnen herinnert de Geschillenkamer eraan dat de verwerking van gegevens over het lidmaatschap van een vakbond in beginsel verboden is (artikel 9.1 van de AVG). Het tweede lid van hetzelfde artikel voorziet echter in een reeks uitzonderingen, waaronder de "uitdrukkelijke toestemming [van de betrokkene] voor de verwerking van dergelijke persoonsgegevens voor een of meer welbepaalde doeleinden".
16. Volgens het onderzoeksverslag beroept verweerder zich op uitdrukkelijke toestemming als rechtsgrondslag voor de verwerking (artikel 9.2.a) van de AVG). De verweerder verkreeg de toestemming voor de verwerking van de betrokkene via een specifiek formulier (P130). Een door de klager ondertekend afschrift, gedateerd op 1 april 2018, werd door de

verweerder verstrekt. Zoals reeds in beslissing 72/2020 is gesteld, herinnert de Geschillenkamer eraan dat de toestemming vrij, specifiek, geïnformeerd en uitdrukkelijk moet zijn.

17. Het **vrije karakter** van de toestemming moet zorgvuldiger worden onderzocht in het kader van de arbeidsverhoudingen, waar een duidelijk onevenwicht tussen de partijen de toestemming ongeldig kan maken. Toestemming wordt in het kader van een arbeidsverhouding dus alleen geacht vrij te zijn gegeven indien de toestemming die de werknemer heeft gegeven (of het ontbreken daarvan) geen negatieve gevolgen voor hem kan hebben.
18. In het onderhavige geval lijkt dit het geval te zijn, aangezien uit het onderzoeksverslag blijkt dat het systeem van inhouding van vakbondsbijdragen op het loon een optie is die de werknemer kan kiezen en die in zijn eigen voordeel is en in dat van de vakbond waarbij hij is aangesloten, . De werkgever heeft hier geen voordeel bij. Dit werd bevestigd door zowel de functionaris voor gegevensbescherming (hierna "DPO" genoemd) van Y als van Z, die beiden door de Inspectiedienst werden ondervraagd.
19. **Het specifieke karakter** van de toestemming impliceert dat zij moet worden gegeven voor een welbepaalde verwerking. In dit geval wordt de instemming van de betrokkene verkregen door middel van een formulier P130, waarop onder meer het volgende staat: "Ondergetekende, [...], machtigt en verzoekt dat het bedrag van de vakbondsbijdrage aan de hierboven vermelde erkende vakbondsorganisatie vanaf de maand ... maandelijks op zijn loon of pensioen wordt ingehouden".
20. De Kamer concludeert dat de toestemming specifiek is aangezien zij wordt gegeven voor een duidelijk omschreven verwerking en doeleinde.
21. Wat het **geïnformeerde karakter** van de verkregen toestemming betreft, worden in de richtsnoeren inzake toestemming, die in 2020 zijn aangenomen², verscheidene criteria genoemd om deze toestemming te beoordelen. Een betrokkene kan pas geïnformeerde toestemming geven als hij of zij onder meer de volgende informatie heeft ontvangen:
 - « i. de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke;
 - ii. het doel van elk van de verwerkingen waarvoor toestemming wordt gevraagd,
 - iii. welk (soort) gegevens worden verzameld en gebruikt,
 - iv. het bestaan van het recht om toestemming in te trekken,

² EDPB-richtsnoeren 05/2020 inzake toestemming overeenkomstig Verordening 2016/679, p. 17.
https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_202005_consent_en.pdf

- [...]»

22. De DPO van Y is van mening dat de toestemming geïnformeerd is, aangezien het een inhouding betreft die facultatief is, zoals in het reglement is bepaald (zie punt 37 hieronder). Voorts wijst de functionaris voor gegevensbescherming erop dat het recht om de toestemming voor de inhouding van vakbondsbijdragen, specifiek is opgenomen in de privacyverklaring die de werknemers ter beschikking wordt gesteld.
23. De DPO van Z is van mening dat de toestemming niet geïnformeerd is en moet worden verbeterd om te voldoen aan de vereisten van de AVG.
24. De Geschillenkamer merkt op dat de eerste drie elementen van punt 20 kunnen worden afgeleid uit het verstrekte aanvraagformulier voor de inhouding op het pensioen, hoewel zij duidelijker zouden kunnen worden geformuleerd. Zij merkt echter op dat er geen melding wordt gemaakt van het feit dat de betrokkene (de werknemer of gepensioneerde) te allen tijde zijn of haar toestemming kan intrekken om de verwerking te stoppen, hoewel hij of zij overeenkomstig artikel 7.3 van de AVG daarvan in kennis moet worden gesteld voordat de toestemming wordt gegeven.
25. De Geschillenkamer merkt evenwel op dat deze mogelijkheid tot intrekking van de toestemming voor de inhouding van de vakbondsbijdrage uitdrukkelijk is voorzien in de Verklaring inzake de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer die ter beschikking van de werknemers is gesteld. De Geschillenkamer verkiest echter dat dit rechtstreeks op het aanvraagformulier voor toestemming wordt vermeld. Zij is derhalve van mening dat de toestemming als onvoldoende geïnformeerd kan worden beschouwd.
26. Wat het door artikel 9.2.a) van de AVG vereiste **uitdrukkelijke karakter** van de toestemming betreft, is de Geschillenkamer van oordeel dat hieraan lijkt te zijn voldaan met het formulier dat de betrokkene ondertekende, waarin de verwerking van de gegevens die zal worden verricht, uitdrukkelijk en specifiek wordt aangegeven.
27. Wat meer specifiek de gegevens van klager betreft, merkt zij op dat klager twee formulieren heeft verstrekt waarin hij toestemming gaf voor de verwerking. De eerste in maart 1993, als werknemer, en de tweede in april 2018, als gepensioneerde.
28. Op basis van het bovenstaande lijkt het erop dat de praktijk van het verzamelen van toestemming voor de verwerking van vakbondsgegevens mogelijk niet volledig in overeenstemming is met de AVG. Tijdens het onderzoek heeft de verweerder de geplande wijzigingen ter verbetering van de naleving van de AVG meegedeeld.
29. Het betreft een wijziging van formulier P130 en van artikel 174 van het personeelsreglement (zie punt 36). Met betrekking tot het P130-formulier worden verscheidene wijzigingen voorgesteld.

30. De functionaris voor gegevensbescherming van Z verklaarde dat hij had geadviseerd uit het mechanisme van inhouding aan de bron te stappen zoals het thans wordt toegepast. Hij voegt daaraan toe: "Dit advies heeft tot dusver geleid tot talrijke interne directievergaderingen en onderhandelingen met Y om ermee in te stemmen de praktijk geheel of gedeeltelijk op te geven of aan te passen".
31. Als het mechanisme wordt opgegeven, zal de verwerking de facto verdwijnen. Het is niet aan de Geschillenkamer om te beslissen of het al dan niet moet worden gehandhaafd. Haar bevoegdheid is beperkt tot de toetsing ervan aan de wetgeving inzake gegevensbescherming. Zij laat het derhalve aan de betrokken partijen (zowel de verweerder als Z) over om te beslissen over de toekomst van het mechanisme, maar geeft hen wel richtsnoeren om ervoor te zorgen dat het systeem vanuit het oogpunt van gegevensbescherming aan de eisen voldoet.
32. In dit verband merkt zij op dat het voorstel voor een nieuw formulier duidelijk voorziet in een "Deel A - Verzoek om inhouding van vakbondsbijdrage op het loon" en een "Deel B - Verzoek om stopzetting van de inhouding van vakbondsbijdrage op het loon".
- In deel A van de aanvraag wordt veel gedetailleerder ingegaan op het doel van de verwerking, de verschillende bewerkingen die zullen plaatsvinden en de gegevens die zullen worden verwerkt. In die zin zou de voorgestelde wijziging het geïnformeerde en specifieke karakter van de toestemming versterken.
33. Deel B van het formulier is een verzoek om de inhouding stop te zetten. De toevoeging van dit onderdeel zou het vrije en geïnformeerde karakter van de toestemming versterken, aangezien op het toestemmingsformulier de mogelijkheid wordt geboden de toestemming in te trekken. De Geschillenkamer is evenwel van mening dat het formulier aan duidelijkheid en conformiteit zou winnen indien aan deel B een zin zou worden toegevoegd waarin wordt aangegeven dat de toestemming voor de inhouding te allen tijde kan worden ingetrokken door middel van deel B van het formulier.
34. De wijziging van het mechanisme zoals overwogen en ter overweging voorgelegd aan de GBA lijkt derhalve te kunnen waarborgen dat het legaliteitsbeginsel wordt geëerbiedigd, hoewel zij verder zou kunnen worden verbeterd door de in het vorige punt genoemde zin toe te voegen.

De doelbinding

35. Artikel 5.1.b) AVG stelt dat persoonsgegevens “voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden [moeten] worden verzameld en vervolgens niet verder op een met de doeleinden onverenigbare wijze [mogen] worden verwerkt”. Bij de interpretatie van dit beginsel kan de Geschillenkamer zich baseren op het advies dat destijds is uitgebracht door de Groep van artikel 29, waarin wordt gepreciseerd wat hieronder moet worden verstaan³.
36. Er zij op gewezen dat de belangrijkste kenmerken van het doelbindingsbeginsel van de Richtlijn 95/46⁴ in de AVG dezelfde zijn gebleven. De in 2013 ontwikkelde richtsnoeren blijven dus geldig wat betreft de interpretatie van de drie essentiële kenmerken van het finaliteitsbeginsel.
37. Wat het **welbepaald karakter** van het doel betreft, stelt de Geschillenkamer vast dat het doel duidelijk blijkt uit formulier P130, maar ook uit punt 174 van het personeelsreglement, deel Vi, hoofdstuk VIII van bundel 548, dat het volgende punt bevat
- "De facultatieve inhouding van maandelijkse bijdragen ten gunste van erkende en representatieve vakbondsorganisaties is toegestaan voor personeelsleden, mits zij daartoe een aanvraag indienen via het Nationaal Bureau (deel VII, hoofdstuk I) van de vakbonds- en representatieve organisatie waarbij zij zijn aangesloten " .*
38. Op basis van deze documenten concludeert de Geschillenkamer dat het doel van de verwerking welbepaald is, voor zover het gaat om de rechtstreekse inhouding van de vakbondbijdrage op het loon of het pensioen.
39. Wat de **expliciete aard** van het doeleinde betreft, stelt het advies van de Groep van artikel 29 het volgende (vrije vertaling): *"De doeleinden van de verzameling moeten niet alleen worden gespecificeerd in de gedachtengang van degenen die de gegevens verzamelen. Zij moeten ook uitdrukkelijk worden omschreven. [...] Het uiteindelijke doel van dit vereiste is ervoor te zorgen dat de doelstellingen worden gespecificeerd zonder dubbelzinnigheid of vaagheid ten aanzien van hun betekenis of bedoeling. De betekenis moet duidelijk zijn en mag geen twijfel laten bestaan of moeilijk te begrijpen zijn. [...]"*.⁵
40. De Geschillenkamer verwijst naar punt 36, waarin wordt vastgesteld dat het doel van de verwerking duidelijk lijkt te zijn gespecificeerd in een voor alle werknemers toegankelijk document. Het doeleinde is dus voldoende uitdrukkelijk omschreven.

³ Werkgroep artikel 29 inzake gegevensbescherming « Opinion 03/2013 on purpose limitation », aangenomen op 2 april 2013. https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp203_en.pdf

⁴ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.

⁵ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 03/2013, 2013 juni 2013, p. 17. Vrije vertaling

41. Wat de **rechtmatigheid van het doeleinde** betreft, blijkt uit de verklaringen van de twee DPO's dat de verwerking gewoon tot doel heeft de bijdrage in te houden op het loon.

Uit het onderzoeksverslag blijkt dat de DPO van verweerder van mening is dat artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, dat inhoudingen op het loon verbiedt, zelfs met instemming van de werknemer, inderdaad van toepassing is op het personeel van Y, maar dat het systeem al tientallen jaren bestaat op verzoek van de betrokkenen. Zoals zij reeds in haar beslissing 72/2020 had beslist, acht de Geschillenkamer zich onbevoegd om de rechtmatigheid van deze praktijk uit sociaalrechtelijk oogpunt te behandelen. Zij merkt echter op dat deze praktijk volgens beide DPO's geen enkel voordeel voor de werkgever oplevert.

Derhalve kan de Geschillenkamer niet concluderen dat het doel onwettig is.

42. Een van de grieven van de klager was het feit dat zijn vakbondsgegevens op **onverenigbare wijze** verder werden verwerkt, aangezien deze informatie tegen hem zou worden gebruikt in een proces tegen zijn voormalige werkgever. De Geschillenkamer heeft geen aanwijzingen dat dit inderdaad het geval is. Verweerder presenteert de verschillende technische en organisatorische maatregelen die hem in staat stellen de vertrouwelijkheid van de gegevens te waarborgen. Hij wijst er ook op dat de klager deze informatie zelf aan zijn voormalige werkgever heeft meegedeeld door zich tijdens de betwistingen te laten bijstaan door zijn vakbond. De Inspectiedienst verstrekt geen verder bewijs om een mogelijke overtreding aan te voeren.
43. De verweerder deelde ook de voorgestelde wijzigingen op punt 174 van het personeelsreglement mee, die momenteel in behandeling zijn. Deze wijzigingen verduidelijken de gebruikte bewoordingen en lijken in overeenstemming te zijn met de voorgestelde wijziging van het formulier (zie de punten 32 en 33). De Geschillenkamer is van oordeel dat zij op het eerste gezicht geen probleem lijken op te leveren met betrekking tot de naleving van de AVG.

De maatregel van de Geschillenkamer

44. De Geschillenkamer is van oordeel dat er op basis van de bovenstaande feiten reden is om te concluderen dat de verweerder zich schuldig heeft gemaakt aan een schending van de bepalingen van de AVG, meer bepaald van artikel 9.2. a), juncto artikel 7.3 van de AVG, wegens een ontoereikend geïnformeerde toestemming, hetgeen rechtvaardigt dat in dit geval een beslissing wordt genomen overeenkomstig artikel 95, § 4°, van de WOG, meer bepaald **de waarschuwing**.

De Geschillenkamer is van oordeel dat, bij gebreke van enige wijziging van het mechanisme zoals het bestond ten tijde van het onderzoek van de Inspectiedienst, het waarschijnlijk in strijd is met de AVG. Een aanpassing van het systeem of de afschaffing ervan lijkt noodzakelijk. De Geschillenkamer merkt op dat de verweerder ten tijde van het onderzoek beide opties in overweging heeft genomen. Hij roept hem derhalve op de gekozen hervorming zo spoedig mogelijk uit te voeren.

45. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 van de WOG, op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de ‘*procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde*⁶, en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 van de WOG.
46. De onderhavige beslissing heeft tot doel de verwerkingsverantwoordelijke in kennis te stellen van het feit dat hij mogelijk een inbreuk op de bepalingen van de AVG heeft gepleegd en hem in de mogelijkheid te stellen zich alsnog te voegen naar de voornoemde bepalingen.
47. Indien de verweerder evenwel niet akkoord gaat met de inhoud van de onderhavige *prima facie* beslissing en van oordeel is dat hij feitelijke en/of juridische argumenten kan laten gelden die tot een andere beslissing zouden kunnen leiden, kan hij via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be een verzoek tot behandeling ten gronde van de zaak richten aan de Geschillenkamer, en dit binnen de termijn van 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing. De tenuitvoerlegging van onderhavige beslissing wordt desgevallend gedurende voormelde periode geschorst.
48. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.
49. Met het oog op transparantie, wijst de Geschillenkamer er ten slotte op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot de oplegging van de in artikel 100 van de WOG genoemde maatregelen⁷.

⁶ Afdeling 3, Onderafdeling 2 van de WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

⁷ 1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;

4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

III. Publicatie van de beslissing

50. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer, zal deze beslissing op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit worden gepubliceerd. Het is evenwel niet nodig dat de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden meegedeeld.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verwerkingsverantwoordelijke tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. WOG, om:

- Op grond van artikel 58.2.a) AVG en artikel 95, §1, 4° WOG, de verwerkingsverantwoordelijke te waarschuwen dat de verwerking een inbreuk op artikel 9.2, b) AVG en artikel 95 a) AVG zou kunnen uitmaken.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.